

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobkyne: **F.P.**, B.X. Ž, proti JUDr. V.B., A.X., K. – správca konkurznej podstaty úpadcu H., a.s. K., o **určenie pravosti pohľadávky vo výške 50.000,- Sk s prísl.**, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. novembra 2007 č.k.4Cbi/18/2006–39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. novembra 2007 č.k. 4Cbi/18/2006–39 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala určenia pravosti pohľadávky vo výške 50.000,-- Sk proti úpadcovi, ktorú na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty poprel.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu uviedol, že z účtovných dokladov úpadcu vyplýva, že žalobkyňa uzavrela s úpadcom zmluvu o pôžičke č. 16010212311163006 zo dňa 16.1.2002 s tým, že požičala úpadcovi 50.000,-- Sk. Dňa 16.7.2001 uzavrela zmluvu č. 16070106311102470, podľa ktorej požičala úpadcovi 50.000,-- Sk. Podľa výdavkových dokladov č. 193 a č. 194 žalobkyni úpadca dňa 16. januára 2002 vyplatil istinu 50.000,-- Sk a výnos 7.375,-- Sk, čím plnil svoj záväzok zo zmluvy č. 16070106311102470. Úpadca preto eviduje len záväzok proti veriteľovi, vyplývajúci zo zmluvy č. 16010212311163006 vo výške 50.000,-- Sk. Žalobkyňa si uplatnila svoj nárok proti úpadcovi v konkurznom konaní prihláškou, ktorá je evidovaná pod č. 1323. Z nej vyplýva, že si uplatňuje v konkurznom konaní 50.000,-- Sk. Súd pravdepodobne omylom zaregistroval jej nárok vo výške 100.000,-- Sk a oznámil veriteľovi, že správca konkurznej podstaty mu uznal len 50.000,-- Sk.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že žalobkyňa sa domáha určenia pravosti pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu H., o.c.p., a.s.. K.X., K. prihláškou zo dňa 2.6.2002 (č.l. 29). Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 13.12. – 16.12.2004 správca konkurznej podstaty pohľadávku žalobkyne poprel. Oznámenie o popretí pohľadávky bolo žalobkyni doručené dňa 22.5.2006.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 zák.č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV) konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške, alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdov, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Citované ustanovenie upravuje postup, ktorým sa konkurzní veritelia popretých pohľadávok, môžu domáhať proti správcovi konkurznej podstaty zmeny výsledku preskúmania svojich pohľadávok.

Súd z obsahu prihlášky zistil, že veriteľka si prihláškou uplatnila pohľadávku vo výške 50.000,-- Sk a to zo zmlúv č. PZ 16070106311102470 zo dňa 16.7.2001 a č. PZ 16010212311163006 zo dňa 16.1.2002. Z účtovných dokladov úpadcu vyplýva, že žalobkyňa

uzavrela s úpadcom zmluvu o pôžičke č. 16010212311163006 zo dňa 16.1.2002 s tým, že požičala úpadcovi 50.000,- Sk. Dňa 16.7.2001 uzavrela zmluvu č. 16070106311102470, podľa ktorej požičala úpadcovi 50.000,- Sk. Z výdavkových dokladov č. 193 a 194, vyplýva, že žalobkyni úpadca dňa 16.1.2002 vyplatil istinu vo výške 50.000,- Sk a výnos 7.375,- Sk, plniac svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. 16070106311102470. Úpadca preto eviduje len záväzok proti veriteľke, vyplývajúci zo zmluvy č. 1601U212311163006 vo výške 50.000,- Sk. Súd pravdepodobne omylom zaregistroval jej nárok vo výške 100.000,- Sk a oznámil veriteľovi, že správca konkurznej podstaty mu uznal len 50.000,- Sk a 50.000,- Sk poprel. Čiastočné popretie teda vychádza z účtovných podkladov, z ktorých je zrejmé, že správna výška pohľadávky žalobkyne je 50.000,- Sk (prípadný úrok z omeškania si v prihláške neuplatnila). Z uvedeného je teda zrejmé, že správca konkurznej podstaty postupoval na prieskumnom pojednávaní správne, keď poprel pohľadávku veriteľa vo výške 50.000,- Sk.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal.

Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 2. januára 2008.

V odôvodnení odvolania k meritu veci uviedla, že trvá na svojom podaní o vrátenie pohľadávky proti úpadcovi v sume 50.000,- Sk, nakoľko nie je pravdou, že jej 50.000,- Sk bolo vyplatených, len výnos 7.375,- Sk.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, na ktorých trvá a poukázal na to, že žalobkyňa nepochopila skutočnosť, že jej pohľadávku vo výške 50.000,- Sk uznal, ale môže byť vyplatená len na základe rozvrhového uznesenia v pomernej časti. Poprel len pohľadávku 57.375,- Sk, ktorá bola vyplatená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko neboli splnené predpoklady pre postup podľa § 214 ods. 1 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

Na a.s. H. bol dňa 28. mája 2002 uznesením sp. zn. 4 K 18/2002 vyhlásený konkurz a ustanovený správca konkurznej podstaty.

Žalobkyňa, ako veriteľka úpadcu č. 1323, prihlásila svoju pohľadávku prihláškou doručenou súdu dňa 5. júna 2002, z ktorej vyplýva, že pohľadávka je 50.000,- Sk a odkázala na zmluvy č. 16070106311102470 zo dňa 16. júla 2001 (50.000,- Sk), na zmluvu č. 16010212311163006 zo dňa 16. januára 2002, príjmový doklad č. 122 (o prevzatí sumy 50.000,- Sk úpadcom na zmluvu č. 16010212311163006), č. 1149 (o prevzatí sumy 50.000,- Sk úpadcom na zmluvu č. 16070106311102470), výdavkový doklad č. 193 zo dňa 16. januára 2002 (o prevzatí výnosu 7.375,- Sk žalobkyňou od úpadcu na zmluvu č. 16070106311102470) a výdavkový doklad č. 194 (o prevzatí 50.000,- Sk žalobkyňou od úpadcu na zmluvu č. 16070106311102470). Správca konkurznej podstaty úpadcu poprel na prieskumnom pojednávaní konanom v dňoch 13. až 16. decembra 2004 vo výške) 50.000,- Sk zo zmluvy č. 16070106311102470. Z dôvodu, že z tejto zmluvy bol žalobkyni vyplatený výnos i vrátená suma, ako to vyplýva v výdavkových dokladoch č. 194 a 195. Pohľadávku žalobkyne zo zmluvy č. 16010212311163006 vo výške 50.000,- Sk správca konkurznej podstaty uznal.

Súd vyzval žalobkyňu výzvou zo dňa 9. mája 2006 doručenou dňa 22. mája 2006 v 31-dňovej hmotno-právnej lehote podať žalobu o určenie pravosti a výšky pohľadávky na súde.

Z výzvy vyplýva, v akej výške bola prihlásená pohľadávka popretá, ako i dôvod a poučenie žalobkyne o možnosti podať na súde žalobu, ktorú podala v lehote.

Odvolací súd mal z obsahu predloženého spisu a dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, za preukázané, že napadnutý rozsudok je vecne správny, pretože popretie pohľadávky správcem, sa týkalo nároku zo zmluvy č. 16070106311102470 zo dňa 16. júla 2001, podľa ktorej bola žalobkyňou poskytnutá žalovanému (úpadcovi) pôžička 50.000,- Sk, ktorá však žalobkyni bola podľa výdavkových dokladoch č. 193 a 194 zo dňa

16.1.2002, vrátená spolu s príslušným výnosom, teda na sumu 50.000,- Sk z tejto zmluvy žalobkyni nárok voči úpadcovi nevznikol.

Iná je situácia v prípade pohľadávky 50.000,-- Sk zo zmluvy č. 16010212311163006 zo dňa 16. januára 2002, ktorú úpadca od žalobkyne prijal podľa príjmového dokladu č. 122, ale žalobkyni nevrátil, teda prihlásenie pohľadávky z tejto zmluvy je po práve, avšak správca konkurznej podstaty túto pohľadávku uznal, ale táto nie je predmetom tohto konania, nakoľko nie je právny dôvod uplatňovať incidenčnou žalobou, správcom uznanú pohľadávku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 9. decembra 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková